

De schouwen in de vertrekken bevonden zich tegen de scheidingsmuur. Van een van deze schouwen is in de gracht een gedeelte van een laat zestiende eeuwse zandstenen wang teruggevonden, een cherubijn die een gecanaluurde zuil torst. De verbinding tussen de verdiepingen onderling vond plaats door middel van een muurtrap, die zich in de hoek onder de uitkijktoren bevond. Vanaf de muurtrap kon men op iedere verdieping in een gemak komen; deze gemakken loosden op een grote beerput in de fundering.

Voor de lange zijde van de toren lag aan de zuidzijde een om-muurde binnenplaats. De walmuren hadden een dikte van 1 meter, maar waren aan de binnenzijde versterkt door steunberen van 0.95 meter breedte, aan de oost- en westzijde 1.75 meter zwaar, aan de zuidzijde echter 2.15 meter. Deze steunberen droegen een weergang op bogen, zodat boven op de muur achter de weergang een platform was van 2.5 respectievelijk 2.9 meter breedte. De walmuren waren op de hoeken voorzien van ronde torens, waarvan het opgaand muurwerk ongeveer dertien meter hoog en 1.25 meter dik was. Het voorfront kon vanuit deze torens geheel bestreken worden en ook de toegang tot het binnenplein, die zich in de zuidmuur bevond. De breedte van deze poortdoorgang werd bepaald door de afstand van de hier aanwezige steunberen, die 1.92 meter bedraagt.

Tegen de westmuur bevond zich op de binnenplaats een gemak onder een boog van de weergang.

In het gehele complex zijn slechts twee bouwnaden aanwezig, nl. op de beide plaatsen waar de walmuren tegen de donjon aansluiten. Het metselwerk van de walmuren is tegen en over de versnijdingen van de torenmuur aangebracht, zodat de toren het eerst gebouwd is. Toch zijn toren en walmuren van één bouwperiode; dit blijkt niet alleen uit het feit dat aan beide elementen dezelfde bakstenen gebruikt zijn van $7 \times 13.5 \times 29$ cm, maar ook is gebleken dat de donjon aan de zuidzijde nooit een gracht gehad heeft, daar het bodemprofiel van de binnenplaats geheel ongestoord is (zie hieronder).

Deze oudste kern van het gebouw maakt wel een zeer weerbare indruk, terwijl het toch ook bewoonbaar was, gezien de ruime vertrekken in de donjon. Deze laatste is in zijn soort wel een der grootste van Zuidholland geweest. De iets oudere donjon van het kasteel te Heenvliet, die oorspronkelijk vrij in een gracht stond,